

Előfizetés:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fill.
Egyes száma ára
20 fillér.

ASZÓDI HIRLAP

Hirdetési díj:

egyhasábos peti-
sor 10 fillér, több-
szörös hirdetésért
jutányosabb.

Ryiltár: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közigazgatási, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
díjak előre fizetendők.

Tüzlőtő-szertárunk.

Nincs! Szereink báró Podmaniczky Gyula ur Óméltósága jóvoltából, közel másfél éve a tulajdonát képező istálló helyiségben vannak elhelyezve.

Ezek a szerek — tessék bárkinek megtekinteni — horribilis értékűek! Ezekkel a szerekkel vész esetén nem csak Aszódon, de a környéken is bármily méretű veszélyrel szembe szállhatunk! Azoknak jókarban és állandóan készletben tartása azonban az adott helyzetben lehetetlen.

Községünknek tüzlőtőssága 1878 év óta állandóan volt és van, megfelelő szertára azonban soha nem volt és nincs!

Az önkéntes tüzlőtő testület fennállása óta erőlködött azon, hogy rendes tüzlőtő szertárt létesítsen, de mindig eredménytelenül, mert a szükséges anyagi eszközökkel soha sem rendelkezett. A testületnek magának ugyanis vagyona nincsen, jövedelem forrása ma is ugyanaz, ami ezelőtt 33 évvel volt, t. i. a pártoló tagsági díjak, a néha-néha rendezett mulatságokon összehúzó, be- és felülfizetésekből befolyt összegek; végül pedig a legutóbbi évtizedben

a község által adott 500 kor. évi segély, amelyet azonban 2 év óta a község nem a testület pénztárába, hanem Sternberg és Kálmán budapesti cégnek fizet be a meglévő és nélkülözhetetlen nagy mozdonyfeskendő (hydrophor) és öntöző-lajt vételárának törlesztése fejében.

Ilyen körülmények között a tüzlőtő-testületnek mindannyiszor le kellett mondanania arról, hogy a szertárt önerejéből megépíthesse, mert hiszen a rendelkezésére álló évi jövedelem még folyó kiadásainak fedezésére is alig elég!

Végre a parancsnokság kezdeményezése folytán a község képviselő-testülete belátva a helyzet tarthatatlanságát — 1910 évi július hó 13-án tartott közgyűlésében elhatározta, miszerint a róm. kath. templom előtti — a templom kerítésén kívül — az ikladi ut torkolatával szemközt fekvő területen Aszód község viszonyainak megfelelő szertár-épületet létesít, amely épület szakértő által adott tervrajz szerint magában foglalna egy kényelmes, az Iklad felé vezető országútra néző, könnyen hozzáférhető szertár-helyiséget, egy szoba, konyha

és kamrából álló lakást az állandó tüzlőtő számára, egy őrtornyot, amelyben az állandó tüzlőtő, valamint a melléje kirendelt működő tagok őrségi szolgálatot teljesítenek, s amely torony az épület csinossága szempontjából is feltétlenül szükséges; végül 2 pár ló befogadására szolgáló istálló helyiséget, valamint egy kis udvart.

Az épület a templom melletti járdától az országútig 2 m. magas kerítéssel lenne ellátandó.

A lótarást indokolttá teszi azon körülmény, hogy a tüzlőtősság csak úgy felelhet meg feladatának, ha a szerek szállítására szükséges igavonó erő minden pillanatban rendelkezésére áll; — 2 pár ló tartása pedig azért szükséges, mert míg az egyik állandóan készenlétben van, addig a másik a község belterületén fuvarozva a tartási költségeket biztosítja.

Ezt a szertárt már a múlt év folyamán fel lehetett volna építeni, mert minden kellék meg van hozzá: t. i. a terület is, (amely semmibe sem kerül,) a pénz is és a megfelelő terv is. Sajnos azonban, a

TÁRCA.

Névtelen hős.

Irta: FALUDI SÁNDOR.

I.

Akkor volt, mikor a haza szózatjára
Sorba elindultak,
Mikor csak az aggok maradtak még itthon,
Meg a nyomorultak.
Mind hadba indultak.

Nádas viskó előtt cigány legény gubbaszt
Váci város-végen,
Villogó szemébe lobogó tűz lángja,
Orcáin a széken,
A mardosó széken.

Ózvegy édes anyja kérleli, csitítja.
Nem használ — hiába!
Hogy im' mind elmentek — csak ő maradt itthon.
Nem hagyta a lába,
Sánta, béna lába!

Hej, pedig szívébe emésztő láng égett
Epekedő, fájó,
Hogy bár velük volna, mikor harcba mégyen
Az a büszke zászló,
A háromszínű zászló!

Hozták a hírt, mint mentek, rohantak
Dicsőségbe, vészbe,

De a hős csatákba, dicső szép halálba
Neki nincsen része,
Neki semmi része!

Lüktető homlokát két kezére hajtja
Lázás lelke ott van,
Hol hadi mén horkol, hol a kard villámlik.
S emésztő tűz lobban,
Halált osztva lobban!

Egyszer csak felrezen, valamit, hogy hallott,
De még hinni nem mer.
Lehajlik a földre, hallgatja mi beszél
Felcsillanó szemmel,
Könnyben uszó szemmel.

„A föld szive dobban! Bensője dübörg, zug,
Hallom, közelednek!
Én édes jó anyám, talán nagy csatája
Lesz itt a seregnék,
A magyar seregnék!

Én édes jó anyám! Közelednek — érted!
Itt lesznek egészen!
A hazáért halni én is köztük mégyek!
Meglásd, hogy ugy leszen!
Isten ugy segítjen!”

Ózvegy édes anyját féktelen örömben
A keblére zárja
Annak szava nincsen, csak ugy fojtva hallik
Fájó zokogása
Szive zokogása.

II.

Ütközet áll, vi a honvéd
Rohan, mint a fergeteg...
Vörössipkás, harc virága!
Meg te, délceg lengyel gárda
Ki birna meg veletek?!

Azt a hidat ostromolják
Kicsiny, de most kincset ér!
Ám az ellen is megállja,
Minden lépés drága ára
Hulló, piros honfi vér!

Szuronyt szegezz! Rajta, rajta!
Szótlan hull el a derék
Szemtől szembe, mell a mellen
Mehátrál a céda ellen,
Éljen! A hid az övék!

Most tovább csak! És rohannak,
Mint a pusztító vihar.
Szemükön a harci mámor
Ki érzi, hogy vérbe gázol?
Övék már a diadal!

Im azonban ott a sáncon
Visszadöbben a sereg.
Két roham már visszaverve...
Nos hát innen szégyenszemre
Talán visszatérjenek?

... Istent kísért ki még támad.
Néhány tiszt is összedől...

határozatot megfelelőbbé és pedig többek között azzal az indokolással, hogy a tűzoltó-szertárnak a templomhoz közel való fekvése az isteni tiszteletre s különösen pedig a körmenetekre zavarólag hatna, továbbá, hogy a tűzoltó-szertár épülete szépművészeti szempontból ott helyt nem foglalhat, s hogy az a hely nincs a község központján.

A szertár építési ügye ennek a felelősségnek következtében huzódik és huzódni fog, ki tudja meddig?!

Nem térhetek ki az elől, hogy a felelősségben felhozott, fent említett érvekre röviden megjegyzéseket ne tegyek.

Mielőtt a képviselő-testület a tűzoltó-szertár ügyében érdemi határozatot hozott volna, saját kebeléből kiküldött egy bizottságot azzal a megbízással, hogy esetleg helyszíni szemlék tartásával, a létesítendő tűzoltó-szertár helyét és tervezetét illetőleg terjesszen a képviselő-testületi közgyűlés elé tervrajzzal és költségvetéssel támogatott javaslatot.

A bizottság feladatának meg is felelt: bizonyossága ennek a hivatkozott s egyhangulag hozott közgyűlési határozat.

A képviselő-testületi közgyűlés ugyanis belátta azt, hogy a tűzoltó-szertár másutt, mint a jelzett helyen — szem előtt tartva a község anyagi megterhelhetőségét, köztér hiányát, nemkülönben a szertárnak taktikai szempontból való megközelíthetőségét és végül a esztétikai kívánalmakat, — el nem helyezhető, mert a Kárász-féle ház előtti háromszög alakú terület szűk, emiatt arra, hogy a szertár ott építtessék fel — gondolni sem lehet. Kétségtelen, hogy a Piac-tér központi fekvésénél fogva a tűzoltó-

szertár épület elhelyezésére minden féle szempontból legalkalmasabb volna, ámde ez a Piac-tér oly csekély terjedelmű, hogy a vásároló közönség befogadására és elhelyezésére mai állapotában sem elég s mi lenne akkor, ha a tűzoltó-szertár a Piac-tér bármelyik részén létesítenék? . . .

Ebben az esetben nézetem szerint a következő helyzet állna elő: az amugy is szűk Piac-térből a tűzoltó-szertár számottevő területet szakítana ki s ezenkívül a szertár előtti terület mindenkor tehát és különösen országos vásárok alkalmával szabadon hagyandó volna, ez esetben pedig a vásárt látogató árusítók elhelyezése lehetetlenné válnék.

Arról, hogy a tűzoltó-szertár elhelyezésére alkalmas terület vásároljunk: beszélni sem lehet, mert tessék megkérdezni bármelyik a község központi részében fekvő telek tulajdonosát, vajjon 10.000 koronán alul hajlandó volna-e a szertár elhelyezésére szükséges területet eladni? Merem állítani, hogy az illető telektulajdonos 10.000 koronán alul szóba sem áll!

Ha tehát a község — mondjuk 10.000 koronát — csupán az fires területért kénytelen adni és ezenkívül a szertár felépítésével járó, — a beadott reális költségvetés szerint ugyancsak 10.000 koronában jelentkező költségeket viselni, ez — a község háztartásának egyensúlyát ugyan nem veszélyeztető, de minden esetre olyan terhet jelentene, amelyet — azt hiszem — a község egyetlen egy polgára sem szívesen vállalna magára.

Ezek után nem marad más hátra, mint a tűzoltó-szertár elhelyezésére a róm. kath.

templom melletti — már fentebb említett — területet venni igénybe.

Ez a terület a szertár elhelyezésére teljesen elég és — köztér lévén — pénzbe nem kerül.

Minden oldalról megközelíthető, központi fekvéséhez szó férhet ugyan, mindamelllett bármikor — tehát országos vásárok alkalmával is — könnyen hozzáférhető.

Azon indokolás, hogy a szertárnak a templomhoz való közelléte az istentiszteleteket, különösen pedig a körmeneteket zavarná: meg nem állhat, mert hiszen a tűzoltóság gyakorlatokat a nyári évszakban tart és pedig a helybeli templomokban szokásos istentiszteletek végeztével.

Egyébként pedig, ha tűz van — akár helyben, akár a vidéken — a tűzjelt minden körülmények között meg kell adnunk!

Hogy a tervezett tűzoltó-szertár a jelzett területet elcsufitaná: határozottan tagadásba kell vennem, mert a beadott és a közgyűlés által elfogadott terv szerint olyan épület létesítéséről van szó, amely községünknek — bárhol is allíthatnák az fel, csak díszére válhatna.

Záradéku kiemelni kívánom, miszerint ha a tűzoltóság 2 pár lovat tart — tekintve, hogy öntöző lajtunk van — az utcák öntözésének kérdése is megoldást nyerne.

Mindezeket szükségesnek tartottam az érdeklődő közönség tájékoztatása végett közre adni azon kijelentéssel, hogy a jelenleg kérdés tárgyává tett, a már többször hivatkozott felelősség folytán a törvényhatóság előtt lévő ügynek a legközelebbi közgyűlésen leendő tárgyalása iránt érdeklődni és illetékes helyen eljárni fogok.

Hiszem és reménylem, hogy a vármegye

S ök, a hősek, ök a bátrak
Már-már szinte meghátrálnak
A biztos halál elől.

Most egyszerre vad erővel
Felzendül egy harci dal:
Szabadító nagy csatára
Nagy Rákóczi indult rája
Délceg kurucaival.

Sánta cigány legény huzza
— Honnan jött, ki mondja meg?
Azt a nótát újra, újra
És ahol jár s ahol huzza
Felcsillannak a szemek!

S felzug újra a kiáltás:
„Nosza rajta, rajta hát!
Új rohamra, fel a sánkra!
Ít halunk meg sorba már ma,
Vagy megnyerjük a csatát!”

S a cigány meg velük, köztük
Harci dala egyre zug,
Béna lábát nem is érzi
Lelkesülten csak azt nézi,
Mint rohannak a fiúk!

Az a sánc már rég bevéve!
Tovább, tovább rajta csak!
Véges-végig az utcákon
Véres minden lépés, lábnyom,
De előbbre rontanak!

S a cigány, a sánta, béna
Percre vissza nem marad
Száz haláltól Isten ója,
Egyre zeng, bong a vonója.
Büszke harci dalokat.

„Piros sipkát a fejébe!
Hős vagy, neked az való!”
. . . S piros sipka volt a fején
Mikor a melle közepén
Körösztil ment a golyó!

III.

Elült a zivatar, a csatának vége,
Éj borult a tájra.
Halál csukta le az elesettek szemét
Sötét éjszakára,
Örök éjszakára.

Betegek sátránál, sebesült ágyánál
Állnak a vezérek . . .
Lehelletjét lesik, szóalását várják
Egy cigány honvédnek,
Egyszerű honvédnek.

Ágya takaróján a piros sipkája
Oda tennék, kérte,
Hiszen hősi szívvél, honvéd vitézséggel
Küzdött ma meg érte,
Vért adta érte.

A vezér ráhajlik, a rengő szakállu,
Mondd fiam, szólj, fáj-é?

Fölveti a szemét: „Éltemben, holtomban
Mindig a hazáé,
A magyar hazáé!”

Jósággal a vezér: „Mégfájdult a melled
A cudar golyótul!
Íme rá teszem a vitézség keresztjét,
Ettől tán meggyógyul,
Ugy-e, hogy meggyógyul!?”

A legény mosolyog, valami mondhatlan
Boldogságot érez.
Azt a kis keresztet diadalmas hévvel
Szorítja szívéhez,
Hősi nagy szívéhez!

„Köszönöm, köszönöm! Meg nem érdemeltem,
Az Isten megáldja! . . .”
Tovább is beszélne, fölülne, erőltén
Visszadól az ágyra,
A halálos ágyra.

Az orvos szomorún a lelkészre pillant,
Az kilép a körből,
A vezérnek rengő, fekete szakállán,
Egy könnyű alágördül,
Csöndesen legördül.

A legény vonaglik, valamit susog még
Az édes anyjárul . . .
Aztán megcsókolja azt a kis keresztet,
S a szemé lezárul,
Örökre lezárul.

törvényhatósága a képviselő-testület határozatát jóváhagyja és így az építkezés még a folyó évben nemcsak, hogy megkezdhető lesz, hanem befejezést is nyer s ezzel az évtizedek óta vajdó szertár építés kérdése végre-valahára dűlőre jut.

Matolcsy Kálmán
tízoltóparancsnok.

Az aszódi leányok kedélyes estéje.

Szombaton, március hó 11-én este kigyuladtak a Weiner-fogadó nagytermében a gázlámpák. Fehér ruhás lányok lepték el a folyosókat, — a bálrendezők. Kedves mosolylyal fogadják a vendégeket. Közbe persze csevegnek, csacsognak. Lányoknál ez el nem maradhat. „Istenkém, fog-e sikerülni? Lesz-e nagy közönség?” — kíváncsiskodik az egyik. — „És lesz-e sok fiatal ember, fogunk-e sokat táncolni?” — Siet hozzá tenni a másik.

A pénztárnál komoly arccal ül két leány. Minden öt percben olvassák a bevételt. Száz, kétszáz, háromszáz. Gyűlik a sok bankó.

Olyan nagyszámú közönség volt jelen, amelyet ritkán volt alkalmunk látni. S a mi fő, fesztelen, kedélyes hagulat. A mosolygó, édes leányarcok mindenkit jó kedvre hangoltak.

A „Leányegylet,” — mert hisz tulajdonképen az volt a rendező — ezzel a mulatságával fényesen kiállotta a tűzpróbát. Örülünk e nagy sikernek. Gratulálunk lányok!

Egy kis melléktérben a kabarete szereplői drukkolnak. Különösen a leányszereplők. Félnak a lámpaláztól. Háromnegyed kilenc. A közönség türelmetlenkedik. Tapsol. Kezdeni kellene. Igen ám, de nincs még itt Schneider. Végre is Weiner Jóska beugrik a helyébe és bekonferálja Hermann Manczikát. A közönség szeretettel, tapsal fogadja a bájos kis művésznőt. A zongorához ül. Gyakorlott kezekkel végig fut a billentyűkön és kellemes soprán hangján felhangzik az ének: „Üres a fészek, nincs lakója már.” Tapsvihar. Ujra játszik és énekel. A közönség alig tudott megválni tőle.

Ezután Weisz Herminka és Schönfeld Jenő adták elő Gabányi „Egy baleset” c. párosjelenetét, sok igrkezettel és sikerrel.

Most újból kitér a tapsvihar. Megjelenik a podiumon Schneider. A közönség viharos ovációval fogadja dédelgetett kedvencét. Azaz több, mint ovációval — pezsgővel. Három üveg Törleyt és három üveg Pomerit kapott. Hódolatát fejezte tehát ki előtte a haza és a külföld. Hálából aztán ötletes, szellemes, tréfás volt

Harmadik szám Leitner Bernát. Zerkovitz Béla „A kiknek a szívük fáj” című nótáját énekelte. Lágy bariton hangja kitűnően adta vissza a szöveg melancholiáját és csillogtatta a dallam szépségeit. A kö-

zönség szünni nem akaró tapsal jutalmazta a szép éneket.

Utána Forschner Mariska adta elő a „Lámpaláz” című magánjelenetet. Kifejező hanglejtése, sikkes mozdulatai kellemes hatást keltettek a közönségben. Előadás közben is sok tapsot kapott. Igen ügyesen adta vissza a fiatal bakfis félelmét.

Azután Feuerer Miksa szavalta „Gedővár asszonyát” Kiss Józseftől igen nagy hatást kelteve. Zúgó taps és a szünni nem akaró kihívásoknak engedve előadta még Radó Antalnak „Bence diák” című francia fableau után írott verses elbeszélését Közönségünknek volt már alkalma kiváló előadási és szavalási tehetségéről meggyőződni, aki minden nehézséget sikeresen legyőzve, most is oly szerepre vállalkozott, a melyet teljes sikerrel töltött be. Hallgatóságát soká gyönyörködtette a két hosszú költemény kitűnő előadásával.

Végül Weiner Jóska adott elő saját szerzeményű aktuális strófákat. (Lapunk más helyén közöljük.) Az ötletes, találó szövegen a közönség igen jól mulatott és sokat tapsolt.

A kabarete után tánc következett kiváló színradtig.

A mulatság 300 koronát jövedelmezett a jótékony célnak.

Alább közöljük a felülfizetők névsorát: Kondor Oszkár, dr. Szekeres Miksa, Reiner József, Lengyel József, Haulics Ödön, Löwy Zsigmond, Kovács József, Bohó Mihály, Lusztig Vilmos, Sárkány László, Roth Ármin, Berger Imre, Kaudi Miksa, Kemény Bernát, Hoffmann Józsefné, Vas Mór, Leopold Zsigmond, Erdős Sándor, Markbreit Zsigmond, Weiner Lipót, Rusznyák Gábor, Engländer Lajosné, Kálmán Bertalan, Kohn Samu, Bamberger Manó, Vas József, Matolcsy Kálmán, Münichshöffer N., dr. Kövér Péter, Szántó Rezső, Büchler Nándor, ifj. Tér Mihály, Dénes Jenő, dr. Rendes Dezső, dr. Faludi Sándor, Báro Schosberger Lajosné, dr. Glück Adolf, Fischer Jakab, Brünauer Albert.

Aktuális strófák.

Írta és énekelte: WEINER JÓZSEF.

Mutató az aszódi leányok f. hó 11-én rendezett kabaretéből.

A Leányegylet.

Lement már a nap, jön az alkonyat,
Végig a Fő-utcán, korzózik a sok lány,
Vig tere-ferre jár mindenfele.
Az egyetlen föl mindnek feje!
A trafik előtt (Isten óvja őt!)
Föltűnik egy legény, pechjére jött szegény,
Mert a sok fruska, mind megtámadja,
S szegény 'iut így ostromolja:
„Ugy-e pártolótag lesz a leányegyletben?”
„Természetes! Mit kérditek őt?”
Kapacitálja a jámbort a sok kis nő,
A kabátját rángatja vagy őt.
Ajánlom hát mindenkinek, aki sétál,
Mert sétája csak így lesz nyugodt:
A mellén egy tábla lógjon, arra ily szavakat rójon:
En már tag vagyok!

*

A kosárfonó.

Rémítő divat tört felénk utat,
Háziipart fejleszt, de feminizmust terjeszt.

Nem lesz többé jour, nem kell nekik ur!
Ez az ami nekem szemet szur!
Kosarat csinál asszony és leány,
Kaszinó ez néki, nem jár oda férfi,
Szabad ott a nő, siet oda Ő,
Űsse meg e divatot a kő!
Ezt a helyet úgy hívják, hogy kosárfonó!
Asszony-leány mind csak oda jár.
Előbb-utóbb valamennyi el fog menni,
Ha csak be nem iratkozott már!
S ha valaki venni akar és betéved,
Odabenn rá nagy csalódás vár,
(Mert) fonott kosár nincs eladó, s a mit kapsz
[jámbor halandó.

Fonatlan kosár.

*

Az automobil-járat.

Sziráktól Aszód, értjük meg a szót,
Nem volna oly messze, ha vasutja lenne.
Pedig bizony kár, hogy végleg elzár,
A híres nőgrádmegyei sár.
Alakul tehát (egy) részvénytársaság,
Automobil állit, pasasokat szállit.
Lesz nagy forgalom, minden oldalon,
Erről szól most az én kis dalom!
Mire Aszód Petőfinek szobrot állit,
Hogyha Kállón megéri a szén!
Mikor az artézi-kutat megcsinálják,
Autón akkor utazhatom én!
Mikor a benoid gázgyár villanyt fejleszt,
S a piacon nem lesz soha sár,
A toronyóra nem lesz törött, Aszód, Vanyarc
[Szirák között,

Autó akkor jár!

Hirek.

— **Kinevezések.** Az igazságügyi miniszter Filipek Sándor okl. gépészmérnököt az aszódi kir. javítóintézethez szaktanárrá nevezte ki. Az új szaktanár állását a jövő hó 1-én foglalja el. — Gróf Ráday Gedeon vármegyénk főispánja, dr. Csengery gödöllői orvost gödöllői járási orvossá nevezte ki.

— **A laska.** A husvéti kenyér, a laska sültetése az izr. hitközségnek autonóm joga. Nálunk eddig az volt a szokás, hogy a hitközség egyes vállalkozónak adott megbízást a sütésre, tagjait pedig kötelezte, hogy laska szükségletüket kizárólag ennél szerezzék be. Akik mégis másutt szereztek be, kötelesek voltak bizonyos összegű bírságot fizetni. Az idén kivételesen senkinek sem adott engedélyt a hitközség laska sütésére s így a tagok tetszésük szerint bárhol és bárkinél vásárolhatják a laskát.

— **Március 15.** Csodálatos és szinte érthetetlen közöny yel találkozott az idén a márc. 15-iki ünnepély rendezősége. Gyűlést hívott egybe, de azon alig jelentek meg néhányan, úgy hogy az évek óta szokásos ünnepségre a Petőfi emléktábla előtt és a temetőben Miskolcy sirjánál nem lehetett megtartani. Elszomorodva láttuk, hogy városunk közönségét nem tudta lelkesíteni a nagy idők emléke. Márc 15-én d. e. a kath. és evang. templomban ünnepi istentiszteletet tartottak. Délután a polgári körben volt rögtönzött ünnepély, a hol is Bentsok János elnök megnyitó beszéde után a jelenlevő igen gyér számú közönség elénekelte a Hymnust. Ezután Mikla kath. káplán szép beszédben változta a nap jelentőségét. Utána Chugyik Pál evang. lelkész Petőfi „Egy gondolat bánt engem” cz. költeményét szavalta, Roth Kálmán evang. tanító pedig Rákosi Viktor egy hazafias elbeszélését olvasta fel. Ezután a közönség a Szózat hangjai mellett szétoszlott.

— **A Rálmán testvérek** kenyérgyára, mint előre megjósoltuk, kitűnően prosperál. Ujabbán a

gyár fehér sütemények készítésére is berendezkedett. Okot erre a gödöllői pékek azon fenyegetése szolgáltatott, hogy aki Kálmánéktól vásárol kenyeret, annak ők fehér süteményt nem adnak. A gyár első ilyenmü termékeivel már elárasztotta a vidéket s azt is, ép úgy, mint a kenyeret, igen izletesnek és jónak találták.

— **Hordágy.** A betegsegélyző egyesület február 1-én megtartott jubiláris közvacsoráján történt, hogy Halász Dezső állomás főnök felköszöntőjében reámutatott egy hordágy szükségességére s mindjárt gyűjtést is rendezett e célra. A befolyt összegből a jövő hét folyamán fogják beszerezni a hordágyat. Dicséret illeti a kezdeményezőt, mert a betegek nézve igen kényelmetlen és fájdalmas volt az eddigi, rázós kocsin való szállítás.

— **Mintagazdaság.** Az aszódi kir. javítóintézet igazgatósága bérbe vette a Homoky-féle hévizi 180 holdas birtokot, a melyen mintagazdaságot akar létesíteni. Már hozzá is fogtak a birtok rendezéséhez. Vidékünkön, a hol jól vezetett közép-birtok nincs, igazán missiót teljesít a javítóintézet igazgatósága, ha mintagazdaságával a kis- és középbirtokosoknak példát mutat az okosról gazdálkodásra. A javítóintézet tehenészete ma is elsőrendű. Kiváló szakkértségek nyilatkozata szerint kevés hasonló van az országban. Már ez is biztositék arra, hogy az új mintagazdaság is rövid időn belül első helyen fog állani és nagyban hozzá fog járulni vidékünk gazdasági fejlődéséhez.

— **Olcsóbb lesz a telefon.** A magyar közönség régi vágya lépett a megvalósulás útjára. A kereskedelmi miniszter intézkedésére megkezdtek már a telefon revíziójának munkálatait. Nagyon fontos ujitásokat fognak életbeléptetni s a legfontosabb lesz ezek között, hogy az ország telefonhálózatában behozzák a zónarendszerű díjszabást. Jelenleg minden interurbánban a beszélgetés bármilyen távolságra — két koronába kerül. Ezen az anomálián akar segíteni a törvényjavaslat, amely az országos telefonhálózat nagymérvű kiterjesztésével egyidejűleg a közelebbi állomásokra a beszélgetést olcsóbbra szabja ez az ujitás, amely az egész országot érdekli már, csak a parlamenti tárgyalásra vár. Ezenkívül foglalkoznak az ugynevezett társastelefon bevezetésével olyképen, hogy két-három családnak vagy félnek is rendeznek be társas vezetéket.

— **Állatbiztosító egyesület.** Vácott e hó 19-én megalakul a „váci polgárok állatbiztosító egyesülete.“ Az egyesület célja tagjainak állatjait elhullás esetén teljesen kárpótolni. Tagja lehet minden váci polgár, a ki állatot tart és kötelezi magát sertésnél a vételár 1%-át, szarvasmarhánál 1/2%-ot az egyesület pénztárába befizetni. A szervező-bizottság az alakítási munkálatokon serényen dolgozik, e hó 9-én népes értekezletet is tartott, a melyen Kazár Árpád bejelentette, hogy eddig 61 700 korona értékű állatot jelentettek be a váci polgárok biztosítás céljából. Az alakuló gyűlésre dr. Preszly Elemér orsz. képviselő is megígérte megjelenését, a kit az értekezlet az állatbiztosító egyesület ügyészenek óhajt megnyerni.

Egészségügy.

A lefolyt héten a közegészségügy, különös tekintettel a járványos betegségekre, kedvezőnek mondható. Aszódon roncsoló toroklob 1 esetben fordult elő, egy két éves gyermeknél. Tanköteles gyermekek között újabb betegség nem fordult elő.

Ezen kedvező fordulatra való tekintettel előterjesztés tételtet járásunk főszolgabírájához az iskolák újbóli megnyitása iránt. Az erre vonatkozó engedélyt a vármegye alispánja adhatja meg, mely engedély azonban mai napig még nem érkezett le a községi előjárásához. Az iskola fentar-

tók várják hát be türelemmel az iskola megnyitási engedélyt, mely ha leérkezik, arról az előjáráság útján haladéktalanul írásban értesíteni fognak. Tulbuzgóság az ügyet csak késlelteti s e mellett bizonyos foku felelősséggel is jár.

Ipar.

Ipari szervezkedés. E címen Dóczy Sámuel dr. terjedelmes kötettel lépett ki a könyvpiacra, mely mint ezt már a könyv címéből is következtetni lehet, az iparos, különösen a kisiparos-osztály érdekképviselőinek kiépítésével foglalkozik. A könyv négy részből áll. Az első rész az ipari érdekképviselés általános szempontjait, az egyetemes kérdéseket tárgyalja. A második rész az ipartestületek szerveztével és működésével, a harmadik rész az egyletekkel és szövetségekkel foglalkozik, míg az utolsó rész az ipartestületi hivatalnokképzés és szolgálat fontos kérdéséhez szól hozzá. Akik azt vélik, hogy mindezeknek a kérdéseknek megvitatása végett talán nem lett volna szükséges 384 nagy nyolcadrés oldalra terjedő könyvet írni, azok a mű áttekintése után az ellenkezőről győződhetnek meg. Látjuk a szerző fejtegetéseiből, ha eddig nem tudtuk volna, hogy mily óriási méretekben halad előre a különböző hivatásbeli rétegek szervezkedése, annyira, hogy már Németországban a közgazdasági parlament eszméjét is felvetették. Ezzel szemben nálunk az iparosok érdekképviselői gyengék, erőtlenek, tökéletlenek. Ezen a bajon kíván a szerző segíteni azáltal, hogy az iparos-osztály érdekképviselői, de különösen az ipartestületek szerveztének és működésének tökéletesebbé tételét tárgyzó eszméit felveti, azok helyességét külföldi példákkal bizonyítja, sőt gyakorlati megvalósításuk útját-módját is megmutatja. Számos nagyjelentőségű reform-eszmére bukkanunk ezek sorában, minő például az ipartestületek központi tömörülésének eszméje, melyekkel

érdemes az érdekelteknek behatóan foglalkozni. A szakkörök bizonyára szívesen fogják fogadni ezt a terjedelmes művet.

Földmívelés.

A bolgár kertészet meghonosítása. A földművelésügyi miniszterum Hatvan és Boldog községek kérelmére elhatározta, hogy e két község gazdálkodóit képzett szakközeg útján a bolgár-rendszerű kertészetben hajlandó kioktatni s ezáltal a kisebb földterületek jelentékeny gazdasági kihasználását lehetővé tenni.

A miniszterium ezen elhatározásának kieszközlésében nagy érdeme báró Hatvani Józsefnek van, kitől egyébként az eszme is származik. Ha a miniszterium elhatározásának üdvös eredménye meglesz, e körülmény nagy lépéssel viszi előre a község ama törekvését, a mely a kisgazdák kereseti viszonyainak javítására irányul.

Itt említjük meg egyuttal azt is, hogy a földművelésügyi miniszterium a hatvani közéleti viszonyok javítása céljából haltartó medencék létesítésére megfelelő államsegélyt helyezett kilátásba.

Szolid bevásárlási forrás!

DÉNES JENŐ

vas, fűszer és gyarmatáru nagykereskedő
Aszód

a Mc. Cormick amerikai mezőgazdasági gépgyárak képviselője.

Ajánlja dús raktárát a szakmába vágó
összes cikkekben. 15 52

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

Budapest k. p. u. ... indul	625	810	835	915	1230	225	330	555	640	735	1015	1110	1135			
Aszód érkezik	725	922	957	1056	207	406	427	711	815	912	1142	100	126			
Aszód indul	725	923	958	1058	223	407	428	712	816	913	1143	103	128			
Hatvan érkezik	741	949	1020	1122	249	435	444	738	842	939	1205	133	158			
Hatvan indul	235	307	431	547	610	645	739	1133	1148	1210	435	534	612	652	841	935
Aszód érkezik	306	339	455	615	632	711	821	1150	1236	507	1555	634	720	858	951	
Aszód indul	310	344	456	616	642	713	822	1150	1205	509	1555	635	721	858	951	
Bpest k. p. u. érkezik	519	530	630	740	815	845	950	1245	100	215	655	710	800	815	955	1050

A vastag számok gyorsvonatot, a vékony számok személyvonatot jeleznek.

Kochlács Lajos

„Entreprise“ — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.
A Feuermann-féle házban a városházával szemben.

Ajánlja magát egyszerű valamint díszes temetések rendezésére helyben és vidéken. — Kész falkoporsók és érckoporsók mindenféle nagyságban. — Szemfódelek, halotti ruhák, fakeresztek, művirágkoszorúk, ércoszorúk és koszoru-szalagok, valamint mindenemű temetkezési cikkek a legnagyobb választékban.

nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —